

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 25 september 2002

Nr 797—801

INNEHÅLL

Nr		Sidan
797	Republikens presidents förordning om partiellt ikraftträdande av principöverenskommelsen med Ryssland om öppnande av vissa gränsövergångsställen för internationell trafik	3863
798	Statsrådets förordning om resurser för social- och hälsovården år 2003	3864
799	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av TSE-riskmaterial	3867
800	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka .	3876
801	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om programperiodernas 1995—1999 och 2000—2006 utbetalning av miljöstöd för jordbruket och kompensationsbidrag år 2002	3881

Nr 797

Republikens presidents förordning

om partiellt ikraftträdande av principöverenskommelsen med Ryssland om öppnande av vissa gränsövergångsställen för internationell trafik

Given i Helsingfors den 20 september 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i Moskva den 12 maj 1997 genom notväxling ingångna principöverenskommelsen mellan Republiken Finland och Ryska Federationen om öppnande av det tillfälliga gränsövergångsstället Kellosoelkä-Salla för internationell fordonstrafik och det tillfälliga gränsövergångsstället Imatra-Svetogorsk för internationell fordons- och tågtrafik (FördrS

72/2002) träder i kraft den 26 september 2002, till den del den gäller öppnande av gränsövergångsstället Salla för internationell fordonstrafik, såsom därom har avtalats.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 26 september 2002.

Helsingfors den 20 september 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 798

Statsrådets förordning
om resurser för social- och hälsovården år 2003

Given i Helsingfors den 17 september 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § lagen den 3 augusti 1992 om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), sådan den lyder i lag 1114/1998 och i lag 716/2002:

1 §

De kalkylerade kostnaderna, som beräkningen av statsandelen för social- och hälsovårdens driftskostnader grundar sig på, uppgår till uppskattningsvis 10 755 miljoner euro.

2 §

De kalkylerade kostnaderna för socialvården och hälsovården per kommuninvånare, som används vid beräkningen av kommunens statsandel för social- och hälsovårdens driftskostnader, är enligt åldersgrupp följande:

	socialvård €	hälsovård €
0— 6-åringar	4 214,16	523,99
7—64-åringar	301,46	596,14
65—74-åringar	561,64	1 412,92
75—84-åringar	3 288,21	2 705,41
personer som fyllt 85 år	9 287,50	4 661,61

3 §

De kalkylerade kostnaderna per arbetslös som bestäms enligt antalet arbetslösa i kommunen är 384,36 euro och de kalkylerade kostnaderna per kommuninvånare som bestäms enligt arbetslöshetsgraden är 35,09 euro.

4 §

De kalkylerade kostnaderna per kommuninvånare som bestäms enligt sjukfrekvensen är 260,12 euro per kommuninvånare.

5 §

Kommunernas självfinansieringsandel är 1 547,42 euro per kommuninvånare.

6 §

Beloppet av minimikostnaderna som skall fastställs för anläggningsprojekt år 2003 är 270 000 euro.

Anläggningsprojekt vars totala kostnader år 2003 ligger mellan 270 000—3 450 000 euro räknas som små projekt. Om de totala kostnaderna är högre än 3 450 000 euro betraktas anläggningsprojekten som stora projekt.

År 2003 fastställs endast små anläggningsprojekt, och de högsta tillåtna kostnaderna (projektkvoterna) för dessa är 33,2 miljoner euro.

År 2003 uppgår statsandelen för anläggningsprojekt för social- och hälsovårdsservice till uppskattningsvis 17,2 miljoner euro.

År 2004 uppgår statsandelen för kostnader som föranleds av sådana anläggningsprojekt för social- och hälsovårdsservice som skall

fastställas år 2003, och av sådana som fastställts under tidigare år, till uppskattningsvis 4,9 miljoner euro.

7 §

Utgångspunkten för genomförande av anläggningsprojekten är att säkerställa de åtgärder som är nödvändiga för att servicen skall kunna ordnas utan störningar.

8 §

Om inte annat bestäms i statsbudgeten är statsunderstöd (1000 euro) för social- och hälsovårdsprojekt för åren 2003—2004 följande:

	2003	2004
Utvecklingsprojekt för social- och hälsovården	8 030	12 330
Utvecklingsprojekt enligt det nationella hälso- och sjukvårdsprojektet	8 000	30 000
Anläggningsprojekt	—	8 000
Sammanlagt	16 030	50 330

Av det statsunderstöd som åren 2003 och 2004 är disponibelt för utvecklingsprojekt inom social- och hälsovården står under varterdera året 2 miljon euro till social- och hälsovårdsministeriets förfogande.

Statsunderstödet för utvecklingsprojekt enligt det nationella hälso- och sjukvårdsprojektet disponeras både år 2003 och år 2004 i sin helhet av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §

Statsunderstöd kan år 2003 beviljas och villkorligt beslut om beviljande av stöd för år 2004 fattas med avseende på sådana utvecklingsprojekt inom social- och hälsovården som gäller något av följande områden:

- 1) verkställande av de riksomfattande kvalitetsrekommendationerna,
- 2) främjande av förebyggandet av utslagning i samarbete med social- och hälsovården,
- 3) tryggnade av tillgången till service och kvaliteten på tjänsterna oberoende av bostadsort,
- 4) tryggnade av tillgången till personal och säkerställande av personalens kompetens, samt

5) tryggnade av den äldre befolkningens funktionsförmåga, stöd för de äldre så att de kan bo kvar hemma samt tillgodoseende av de äldres servicebehov.

10 §

Statsunderstöd kan år 2003 beviljas för utvecklingsprojekt enligt det nationella hälso- och sjukvårdsprojektet, då utvecklingsprojektet gäller något av följande områden:

- 1) en fungerande primärvård och ett effektivt förebyggande arbete,
- 2) tryggnade av vårdens tillgänglighet,
- 3) tryggnade av tillgången till personal och säkerställande av personalens kompetens, samt
- 4) revidering av funktioner och strukturer

11 §

Då statsunderstöd beviljas för utvecklingsprojekt inom social- och hälsovården eller då ett villkorligt beslut om beviljande av stöd fattas bör följande kriterier beaktas:

- 1) projektets omfattning när det gäller de ekonomiska regionerna eller huruvida projektet genomförs som ett samarbete mellan flera kommuner,
- 2) att projektet är nära förknippat med utvecklingen av det kommunala servicesystemet,
- 3) effekterna av projektet och i vilken grad det kan utnyttjas,
- 4) att projektet medför bestående förbättringar när det gäller tillhandahållandet av tjänster eller med avseende på arbetsmetoder,
- 5) att projektet säkerställer specialkunskanden inom social- och hälsovårdstjänsterna,
- 6) att projektet medför en förbättring av tjänsterna inom öppenvården,
- 7) att projektet främjar social- och hälsovårdstjänsternas tillgänglighet,
- 8) att projektet tryggar det grundläggande socialarbetets verksamhetsbetingelser,
- 9) att projektet ger kommuninvånare och användare av tjänster större delaktighet och bättre möjligheter att påverka, eller
- 10) att projektet bidrar till att stärka samarbetet mellan de olika aktörerna.

12 §

Då statsunderstöd beviljas för utvecklingsprojekt enligt det nationella hälso- och

sjukvårdsprojektet skall förutom de kriterier som bör beaktas enligt 11 § 1—4 punkten samt 10 punkten även följande beaktas:

1) att behovet av vård minskar och vårdens tillgänglighet och kvalitet förbättras,

2) att verksamheten vid hälsocentralerna samt mentalvårdsarbetet och missbrukarvården organiseras i samarbete med socialsektorn inom kommunerna, så att det skapas funktionella helheter på regional nivå där de regionala förhållandena samt behovet av samarbete med den specialiserade sjukvården beaktas,

3) att det funktionella samarbetet inom den specialiserade sjukvården och arbetsfördelningen enligt specialupptagningsområde utvecklas,

4) att det interna samarbetet när det gäller aktörer som omfattas av lagen om specialiserad sjukvård och folkhälsolagen samt samarbetet aktörerna emellan ökar och arbetsfördelningen görs tydligare,

5) att hälso- och sjukvårdstjänsterna utvecklas på lång sikt,

6) att sådana nya arbetsmetoder för förebyggande av sjukdomar som har stor inverkan utvecklas på regional nivå,

7) att sådana nya arbetsmetoder för diagnos och behandling av sjukdomar som har stor inverkan utvecklas på regional nivå,

8) att utvecklingen av verksamheten stöds genom personalutbildning bl.a. så att det multiprofessionella samarbetet och färdigheterna när det gäller ledarskap förbättras,

9) att den regionala jämlikheten och jämlikheten mellan olika befolkningsgrupper samt de språkliga förhållandena beaktas, eller

10) att projektet rationaliserar hälsovårdsservicesystemet.

13 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 17 september 2002

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Kanslichef Markku Lehto

Nr 799

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av TSE-riskmaterial

Given i Helsingfors den 13 september 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att förhindra att infektiösa agens som orsakar transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE-sjukdomar) sprids till människor eller djur genom animaliska produkter.

2 §

Tillämpningsområde

Förordningen skall iakttas vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, jämte ändringar.

Förordningen gäller avlägsnande av riskmaterial från djur samt transport, lagring, behandling och förstöring av det. Förordningen tillämpas inte på avlägsnande av TSE-riskmaterial från djur och materialets behandling och lagring i slakterier, på slaktplatser

och i styckningsanläggningar. Förordningen gäller emellertid transport från samt behandling utanför anläggningarna och förstörande av det riskmaterial som produceras i anläggningarna. Om avlägsnande av TSE-riskmaterialet i samband med slaktning och styckning av köttet föreskrivs särskilt i jord- och skogsbruksministeriets förordning om avlägsnande av TSE-riskmaterial på slakteriet, på slaktplatsen och i styckningsanläggningen (3/VLA/2002).

3 §

Övriga bestämmelser

På TSE-riskmaterialet tillämpas bestämmelserna om animaliskt avfall, om inte något annat föreskrivs i denna förordning. Bestämmelser om animaliskt avfall finns i jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall (1022/2000).

4 §

Definitioner

I denna förordning avses med

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 (32001R0999); EGT nr L 147, s. 1, kommissionens förordning (EG) nr 1326/2001 (32001R1326); EGT nr L 177, 30.6.2001, s. 60, kommissionens förordning (EG) nr 270/2002 (32002R0270); EGT nr L 45, 15.2.2002, s. 4

1) *TSE-riskmaterial* riskmaterial som särskilt definieras i kommissionens förordning (EG) nr 270/2002 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller specificerat riskmaterial och epidemiologisk övervakning av transmissibel spongiform encefalopati samt om ändring av förordning (EG) nr 1326/2001 när det gäller foder och avyttring av får och getter och produkter av dessa,

2) *producent av riskmaterial* en fysisk eller juridisk person, vars verksamhet ger upphov till TSE-riskmaterial,

3) *obehandlat riskmaterial* TSE-riskmaterial som inte behandlats i enlighet med denna förordning,

4) *förbehandling* behandling av TSE-riskmaterialet för att utrota infektionsagenser innan materialet förstörs eller grävs ned,

5) *anläggning för förbehandling av riskmaterial* en anläggning där TSE-riskmaterialet förbehandlingas,

6) *anläggning för förbränning av riskmaterialet* en anläggning där TSE-riskmaterialet förstörs genom förbränning, samt

7) *anläggning för bearbetning av riskmaterialet* en anläggning för förbehandling eller förbränning av riskmaterialet.

5 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att denna förordning iakttas leds av jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa.

De tillsynsmyndigheter som avses i denna förordning är

1) på länsnivå länsveterinären,
2) på kommunnivå kommunalveterinären,
3) för anläggningarna för förbehandling av riskmaterial Kontrollcentralen för växtproduktion, samt

4) för anläggningarna för förbränning av riskmaterial och lagren för riskmaterial kommunalveterinären.

2 kap.

Behandling och lagring av riskmaterialet

6 §

Avlägsnande av riskmaterialet från djuren

TSE-riskmaterial får avlägsnas från döda djur eller delar av döda djur endast i anläggningar för förbehandling av riskmaterial. Avlägsnande av riskmaterial för provtagning eller för forskning är emellertid tillåtet också på andra ställen.

Om avlägsnande av riskmaterial i slakterier, på slaktplatser och i styckningsanläggningar föreskrivs närmare i den förordning som avses i 2 §.

7 §

Skyldigheter som gäller producenter av riskmaterial

Producenten av TSE-riskmaterial skall se till att riskmaterialet behandlas eller sänds för behandling på det sätt som föreskrivs i denna förordning.

Om producenten av riskmaterial inte på ett tillförlitligt sätt kan särskilja riskmaterialet från annat animaliskt avfall, skall allt animaliskt avfall från producenten behandlas som riskmaterial.

8 §

Insamling och transport av riskmaterialet

TSE-riskmaterialet skall samlas in och transporteras på det sätt som anges i bilaga 1.

9 §

Lagring av riskmaterialet

Ett lager som används för uppbevaring av obehandlat eller förbehandlat TSE-riskmaterial skall vara godkänt för detta ändamål. Ett nytt lager eller ett lager som genomgått

genomgripande förändringar får tas i bruk först efter att det har godkänts. Godkännande behövs dock inte för ett sådant tillfälligt uppbevaringsställe för riskmaterial som är beläget i omedelbar närhet av det ställe där TSE-riskmaterialet uppstår och inte heller för ett lager som är beläget i anslutning till en anläggning för bearbetning av riskmaterial, till ett slakteri eller till en slaktplats.

Ansökan om godkännande av ett lager skall göras skriftligen. Beslutet om godkännande fattas av den kommunalveterinär inom vars verksamhetsområde lagret är beläget. Kommunalveterinären skall inspektera lagret innan ärendet om godkännande avgörs.

Villkoren för godkännande av ett lager är

- 1) att lagret uppfyller kraven enligt bilaga 2, samt
- 2) att transporten av riskmaterialet till och från lagret sker på det sätt som anges i bilaga 1.

10 §

Bearbetning av riskmaterialet

TSE-riskmaterialet skall behandlas

1) i en anläggning för förbränning av riskmaterial, eller

2) i en anläggning för förbehandling av riskmaterial och efter det

a) i en anläggning för förbränning av riskmaterial, eller

b) genom att det grävs ned på en avstjäpningsplats enligt statsrådets beslut om avstjäpningsplatser (861/1997) som får ta emot avfall av detta slag.

Övrig behandling av riskmaterialet är tillåten på följande vis:

1) riskmaterialet får grävas ned i jorden om det uppstått på en svårtillgänglig plats eller i så små mängder åt gången att transporten till anläggningen för bearbetning av riskmaterial skulle medföra oskäligen kostnader, samt

2) tillsynsmyndigheten kan beordra att riskmaterialet bränns eller grävs ned under tillsynsmyndighetens övervakning, om

a) transport av riskmaterialet skulle medföra risk för spridning av djursjukdomar,

b) behandlingen i anläggning för förbehandling av riskmaterial inte skulle avlägsna skadliga främmande ämnen i riskmaterialet, eller

c) anläggningen för bearbetning av riskmaterial inte kan ta emot riskmaterialet.

Vid sådan nedgrävning av det riskmaterial som avses i 1 mom. 2 b-punkten och 2 mom. 1 punkten skall det som i bilaga 3 föreskrivs om nedgrävning av animaliskt avfall i jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall följas.

11 §

Infärgning av riskmaterialet

Om infärgning av TSE-riskmaterialet bestäms i kommissionens förordning (EG) nr 270/2002. Blå färg skall användas vid infärgningen.

3 kap.

Godkännande av anläggningar för bearbetning av riskmaterial

12 §

Förfarandet för godkännande

En anläggning för bearbetning av riskmaterial skall vara godkänd för detta ändamål. En ny anläggning eller en anläggning som genomgått genomgripande förändringar får tas i bruk först efter att den har godkänts.

En ansökan om godkännande av en anläggning för bearbetning av riskmaterial skall göras skriftligen och tillställas den myndighet som fattar beslutet om godkännande. I fråga om anläggningar för förbehandling av riskmaterial fattas beslutet om godkännande av Kontrollcentralen för växtproduktion. I fråga om anläggningar för förbränning av riskmaterialet fattas beslutet om godkännande av den länsveterinär inom vars verksamhetsområde anläggningen är belägen.

Innan Kontrollcentralen för växtproduktion avgör frågan om godkännande, skall den inspektera anläggningen för förbehandling av riskmaterial. Kommunalveterinären skall på begäran av länsveterinären inspektera anläggningen för förbränning av riskmaterial och, innan länsveterinären avgör frågan om godkännande, avge ett utlåtande om godkännandet till länsveterinären.

13 §

Godkännande av en anläggning för förbränning av riskmaterial

Villkoren för godkännande av en anläggning för förbränning av riskmaterial är att

1) riskmaterialet transporteras till anläggningen i enlighet med bilaga 1,

2) riskmaterialet lagras i anläggningen i enlighet med bilaga 2,

3) på anläggningen finns sådan apparatur i vilken riskmaterialet brinner fullständigt, samt

4) anläggningens kapacitet är tillräcklig med tanke på mängden och arten av det riskmaterial som tas emot.

14 §

Godkännande av en anläggning för förbehandling av riskmaterial

Villkor för att en anläggning för förbehandling av riskmaterial skall godkännas är att den uppfyller kraven i bilaga 3.

4 kap.

Tillsyn

15 §

Övervakning av anläggningarna för lagring och bearbetning av riskmaterialet

Tillsynsmyndigheterna skall övervaka att sådana lager och anläggningar för bearbetning av riskmaterial som godkänts med stöd av 9 § fortgående uppfyller villkoren för godkännandet.

Kommunalveterinären skall inspektera lager som godkänts enligt 9 § minst en gång om året och anläggningen för förbränning av riskmaterial minst en gång vartannat år.

Kontrollcentralen för växtproduktion skall inspektera en anläggning för förbehandling av riskmaterial minst fyra gånger om året. Kommunalveterinären skall delta i inspektionsbesöken. Kommunalveterinären skall dessutom övervaka det avlägsnande av riskmaterial från döda djur som sker i anläggningen.

16 §

Annan övervakning

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde övervaka att dessa bestämmelser följs. Kommunalveterinären skall utöver den övervakning som föreskrivs i 15 § vid behov göra inspektionsbesök på sådana platser där TSE-riskmaterial produceras, insamlas, lagras, transporteras eller behandlas.

17 §

Tillsynsmyndigheternas åtgärder

Om bestämmelserna i denna förordning inte iakttas, skall tillsynsmyndigheten uppmana anläggningen att avhjälpa bristerna inom utsatt tid. Tillsynsmyndigheten skall också vid behov vidta de åtgärder för förhindrande av spridning av djursjukdomar och för trygghet av den hygieniska kvaliteten på foder av animaliskt ursprung som föreskrivs i 8 § lagen om djursjukdomar (55/1980).

Kommunalveterinären skall övervaka att de uppmaningar som Kontrollcentralen för växtproduktion utfärdat iakttas och vid behov bistå vid avhjälpan av bristerna.

Om de straff som kan dömas ut för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning föreskrivs i 23 § lagen om djursjukdomar.

18 §

Återkallande av godkännande

Tillsynsmyndigheten skall återkalla godkännandet av ett lager för riskmaterial, en anläggning för bearbetning av riskmaterial eller en anläggning för förbränning av riskmaterial för en viss tid eller helt och hållet

1) om villkoren för godkännande inte längre uppfylls, bristen inte är obetydlig och bristen trots uppmaning inte har rättats till,

2) verksamheten medför allvarig fara för människors eller djurs hälsa,

3) sådana uppgifter om verksamheten som inverkat på godkännandet är felaktiga eller bristfälliga, eller

4) verksamheten har upphört.

19 §

Anmälningar

Kontrollcentralen för växtproduktion skall utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa samt vederbörande länsveterinärer och kommunalveterinärer om

1) ansökningar som gäller godkännande av anläggningar för förbehandling av riskmaterial,

2) beslut om godkännande av anläggningar för förbehandling och återkallande av godkännandet,

3) resultaten från inspektionerna av anläggningar för förbehandling, samt

4) brister i verksamheten för de anläggningar för förbehandling som centralen godkämt.

Kommunalveterinären skall utan dröjsmål underrätta

1) länsveterinären

a) om beslut som gäller godkännande av lager för riskmaterial,

b) om brister i verksamheten vid lager och anläggningar för förbränning av riskmaterial som har godkänts av kommunalveterinären,

c) om brister i sådan verksamhet som med stöd av 16 § övervakas av kommunalveterinären, samt

2) Kontrollcentralen för växtproduktion

a) om underlåtelse att iaktta sådana uppmaningar som getts i enlighet med 17 § och som inte har följts, samt

b) om brister i fråga om det avlägsnande av riskmaterial som sker i anläggningarna för förbehandling.

Länsveterinären skall utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa om de brister i iakttagandet av denna förordning som kommit till hans eller hennes kännedom.

20 §

Register

Kontrollcentralen för växtproduktion skall länsvis föra register över de anläggningar för förbehandling av riskmaterial som den god-

kämt. Kontrollcentralen för växtproduktion skall varje halvår, före utgången av januari och juli, för kännedom sända registrets innehåll till jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa.

Kommunalveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över de lager för riskmaterial som han eller hon godkämt.

Länsveterinären skall inom sitt verksamhetsområde föra ett register över de anläggningar för förbränning av riskmaterial som han eller hon godkämt samt över de lager för riskmaterial som kommunalveterinären har godkämt. Länsveterinären skall årligen före utgången av januari för kännedom sända registrets innehåll till jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa.

21 §

Förteckningar

Tillsynsmyndigheten skall göra upp en förteckning över alla de besiktningbesök som den avlagt. Uppgifterna i förteckningen skall bevaras i minst fem år.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

22 §

Kostnader

Till kommunalveterinären betalas av statens medel ett arvode och kostnadsersättning för de besiktningar som föreskrivs i denna förordning. Om storleken av arvodet och ersättningen samt betalningsförfarandet bestäms i förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer (1269/1989).

Om avgifter som uppbärs för den övervakning som utförs av Kontrollcentralen för växtproduktion bestäms i 15 § lagen om djursjukdomar och i jord- och skogsbruksministeriets beslut om Kontrollcentralens för växtproduktion avgiftsbelagda prestationer (950/1998).

23 §

Sökande av ändring

Om sökande av ändring i ett beslut som fattats av tillsynsmyndigheten med stöd av denna förordning föreskrivs i 17 § förordningen om djursjukdomar (601/1980) och i 1 § lagen om landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd (1203/1992).

Helsingfors den 13 september 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

24 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2002.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 18 december 2000 om behandling av TSE-riskmaterial (1197/2000) jämte ändringar.

Veterinärinspektör *Nina Sarén*

KRAV PÅ INSAMLING OCH TRANSPORT AV TSE-RISKMATERIAL

1. Transportmedel

1.1 Transport av riskmaterial får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

1.2 Riskmaterialet skall insamlas och transporteras i ändamålsenliga, täta och lätt rengörbara kärl, behållare eller andra förpackningar eller i fordon.

1.3 Förpackningarna eller fordonen skall ha täta lock eller också skall de täckas så att de inte flödar över.

1.4 Förpackningarna, fordonen och de pressningar som använts vid transporten skall rengöras och desinficeras efter varje användning och de skall hållas i gott skick. Förpackningarna skall förstöras på lämpligt sätt, exempelvis genom förbränning.

1.5 Riskmaterialet får inte transporteras samtidigt i samma fordon som levande djur eller animaliska produkter.

1.6 Den som transporterar riskmaterial skall föra en förteckning över de fordon som använts till transport av riskmaterial.

2. Transportdokument

2.1 Med riskmaterialet skall under trans-

porten följa ett dokument av vilket framgår dess art eller beskaffenhet, ursprung, mängd och mottagare samt förarens namn och adress. Dokumentet skall föras med följande påskrift: TSE-RISKMATERIAL. EJ AVSETT SOM LIVSMEDEL ELLER FODER.

2.2 Den som transporterar riskmaterialet skall bevara transportdokumenten minst tre år efter transporten.

2.3 Transportdokumenten skall vid behov företes tillsynsmyndigheten.

3. Transportbeteckningar

3.1 De förpackningar som används för transport av riskmaterial skall föras med följande påskrift: TSE-RISKMATERIAL. EJ AVSETT SOM LIVSMEDEL ELLER FODER. Dessutom skall på förpackningarna anges riskmaterialets art eller beskaffenhet samt dess ursprung.

3.2 Påskrifterna skall göras med bokstäver som är minst två centimeter höga.

3.3 Tillsynsmyndigheten kan vid behov försegla lasten. Lasten skall då transporteras utan att sigillet bryts.

KRAV VID LAGRING AV TSE-RISKMATERIAL

1. Riskmaterialet skall lagras och behandlas hygieniskt. Lagringen får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

2. I lagren skall finnas ändamålsenliga lokaler och lämplig utrustning för lagring och behandling riskmaterial. Kärnen, behållarna och de övriga förpackningarna skall vara täta och lätta att hålla rena.

3. Obehandlat och förbehandlat riskmaterial skall hållas avskilt från andra animaliska produkter.

4. Det skall föras förteckning över mängden riskmaterial som transporteras in i och ut ur lagret.

5. Ett lager skall ha tät grund och vara täckt och skyddat så att djur inte kommer åt förrådet.

6. Avflödet av vätskor från lagret skall på ett ändamålsenligt sätt hindras från att komma ut i omgivningen.

7. Obehöriga personers tillträde till lagret skall hindras genom användning av exempelvis låsta containrar eller inhägnader.

8. Utanför lagret skall påskriften TSE-RISKMATERIAL tydligt synas.

VILLKOR FÖR GODKÄNNANDE AV ANLÄGGNINGAR FÖR FÖRBEHANDLING AV RISKMATERIAL

Villkoren för godkännande av en anläggning för förbehandling av riskmaterial är att anläggningen uppfyller följande krav:

1. Riskmaterialet upphetas i en sluten upphetningsanläggning så att temperaturen i samtliga delar av materialet är minst 133°C under 20 minuter och vid ett absolut tryck på minst tre bar.

2. Riskmaterialets beståndsdelar har under den behandling som avses i 1 punkten en diameter på högst 50 millimeter.

3. I anläggningen skall det finnas en särskild behandlingslinje enbart för behandling av riskmaterial.

4. Anläggningen skall uppfylla de krav på behandling av animaliskt högriskavfall som ställs i bilaga 4 i jord- och skogsbruksministeriets förordning om behandling av animaliskt avfall.

5. Anläggningen upprätthåller en förteckning över de partier av animaliskt avfall som tagits emot och förteckningen skall innehålla uppgifter om mängden animaliskt avfall, dess beskaffenhet eller art samt uppgifter om producenten och föraren.

6. anläggningen för en förteckning över det riskmaterial den har förbehandlat och förteckningen skall innehålla uppgifter om mängden förbehandlat riskmaterial och dess art.

7. Om riskmaterial från döda djur avlägsnas vid anläggningen, skall detta utföras under övervakning av kommunalveterinären och så att riskmaterialet inte blandas ihop med övrigt animaliskt avfall.

8. Riskmaterialet färgas in i anläggningen i enlighet med 11 §.

9. Riskmaterialet behandlas, förpackas och lagras helt avskilt från den övriga verksamheten i anläggningen.

10. Förbehandlat riskmaterial vidarebefordras direkt till anläggningen för förbränning av riskmaterial eller till avstjälningsplatsen i enlighet med 10 §. Anläggningen för förteckning över de partier som levereras.

11. Riskmaterialet transporteras till anläggningen och förbehandlat riskmaterial från anläggningen i enlighet med bilaga 1.

12. Anläggningen iakttar en plan för egenkontroll som godkänts av Kontrollcentralen för växtproduktion.

Nr 800

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka

Given i Helsingfors den 20 september 2002

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 11 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas vid verkställighet av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och rådets förordning (EG) nr 2529/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött samt den EG-lagstiftning som kompletterar nämnda förordningar, till den del den gäller

- 1) största antal (*kvot*) individuella bidragsrättigheter för dikor och tackor (*bidragsrättighet*),
- 2) överföring och tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter, samt
- 3) nationella reserver.

2 §

Beviljande av kvot för dikobidrag

För producenter som idkar eller inleder dikoproduktion fastställs på ansökan en kvot för dikobidrag. För en och samma producent

kan fastställas endast en kvot för dikobidrag.

Vid ansökan om kvot och tilläggskvot för dikobidrag beaktas vid fastställande av kvoterna det antal dikor och kvigor som producenten har innehåft då ansökan om fastställande av en kvot lämnades in och för vilket producenten samma år som han ansöker om kvoten också ansöker om Europeiska gemenskapens dikobidrag.

Utan hinder av 2 mom. kan bidragsrättigheter för dikor beviljas en producent som har gjort eller planerat att göra investeringar för att inleda dikoproduktion eller utvidga den befintliga produktionen och en producent vars kvot för dikobidrag på grund av särskilda omständigheter inte motsvarar lägenhetens faktiska situation när det gäller dikoproduktionen. När bidragsrättigheter beviljas skall i sådana fall dock beaktas vad som vid respektive tidpunkt bestäms om procenten för det årliga kvotutnyttjandet.

De investeringar eller planer för inledande av produktion eller utvidgning av produktionen som avses i 3 mom. skall visas genom en byggnadsplan, en plan för utökning av djurbeståndet, ett avtal om anskaffning av djur

eller tillskottsmark eller på något annat sätt som arbetskrafts- och näringscentralen godkänner.

3 §

Utnyttjande av kvoten för dikobidrag

Producenten skall varje kalenderår utnyttja minst 70 procent av de bidragsrättigheter som han innehar. Om producenten inte utnyttjar den ovan nämnda procentsatsen av sina bidragsrättigheter, skall den del som inte använts skäras ned och överföras till den nationella reserven med undantag av vederbörligen motiverade specialfall.

Med utnyttjande av kvot avses det antal dikobidrag från Europeiska gemenskapen som producenten ansöker om kalenderårsvis och som godkänns för betalning. Också tillfällig upplåtelse (*uthyrning*) av bidragsrättigheter betraktas som användning. Bidragsrättigheter som överförts eller tillfälligt upplåtits till en producent skall läggas till den kvot som fastställts för producenten. Samtidigt skall överförarens eller upplåtarens kvot sänkas med ett antal som motsvarar det antal bidragsrättigheter som överförts eller tillfälligt upplåtits samt återgått till den nationella reserven i samband med upplåtelsen.

Utnyttjandet av kvoten kontrolleras varje kalenderår. Under det år kvoten beviljats kontrolleras dock inte användningen av kvoten när det gäller producenter som har beviljats högst sju bidragsrättigheter. Utan hinder av 1 mom. skall en sådan producent använda minst 70 procent av sina bidragsrättigheter under det ena av två på varandra följande kalenderår. Om producenten inte under någotdera av två på varandra följande kalenderår utnyttjar minimiprocentsatsen av sina bidragsrättigheter, överförs den del av bidragsrättigheterna som inte använts under det senare kalenderåret utan ersättning till den nationella reserven.

4 §

Överföring och tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter för dikor

Om en producent gör en bestående över-

föring av bidragsrättigheter utan att ägande- eller besittningsrätten till en gårdsbruksenhet överläts, överförs en procent av bidragsrättigheterna utan ersättning till den nationella reserven av bidragsrättigheter för dikor. Om resultatet av de kalkyler som gjorts för tillämpningen av detta moment inte är ett heltal skall endast den första decimalen beaktas.

En producent kan tillfälligt upplåta en sådan del av sina bidragsrättigheter som han inte själv använder. Upplåtelsen skall omfatta minst 0,1 bidragsrättigheter. Bidragsrättigheter som upplåts tillfälligt övergår i sin helhet till mottagaren.

Överföring eller tillfällig upplåtelse sker direkt från en producent till en annan. Den som överför eller upplåter bidragsrättigheter samt den som tar emot dem skall tillsammans underrätta den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen om överföringen eller den tillfälliga upplåtelsen.

Om inte kvoten överförs i form av arv, skall den anmälan som avses i 3 mom. göras inom 30 dagar och senast då producenten lämnar in ansökan om dikobidrag för kalenderåret i fråga.

5 §

Nationell reserv av bidragsrättigheter för dikor

Jord- och skogsbruksministeriet upprätthåller och administrerar en nationell reserv av bidragsrättigheter för dikor. Till den nationella reserven, som består av de bidragsrättigheter som inte har fördelats bland producenter, fogas kvotminskningar och bidragsrättigheter som överförts till reserven i enlighet med andra gemenskapsbestämmelser.

Jord- och skogsbruksministeriet fördelar bidragsrättigheter ur den nationella reserven till arbetskrafts- och näringscentraler att fördelas vidare bland producenter.

6 §

Beviljande av kvot för bidrag per tacka

För producenter som idkar eller inleder färrkötsproduktion fastställs på ansökan en

kvot för bidrag per tacka. Kvoten för bidrag per tacka fastställs separat för varje enskild producent och för varje enskild medlem i en producentgrupp. För en och samma producent kan fastställas endast en kvot.

Vid ansökan om kvot och tilläggskvot för bidrag per tacka beaktas vid fastställande av kvoterna det antal sådana djur som berättigar till bidrag per tacka och som producenten har innehaft då ansökan om fastställande av en kvot lämnades in och för vilket producenten samma år som han ansöker om kvoten också ansöker om Europeiska gemenskapens bidrag per tacka.

Utan hinder av 2 mom. kan bidragsrättigheter för tackor beviljas en producent som har gjort eller planerat att göra investeringar för att inleda färbäddningsproduktion eller utvidga den befintliga produktionen och en producent vars kvot för bidrag per tacka på grund av särskilda omständigheter inte motsvarar lägenhetens faktiska situation när det gäller färbäddningsproduktionen. När bidragsrättigheter beviljas skall i sådana fall dock beaktas vad som vid respektive tidpunkt bestäms om procenten för det årliga kvotutnyttjandet.

De investeringar eller planer för inledande av produktion eller utvidgning av produktionen som avses i 3 mom. skall visas genom en byggnadsplan, en plan för utökning av djurbeståndet, ett avtal om anskaffning av djur eller tillskottsmark eller på något annat sätt som arbetskrafts- och näringscentralen godkänner.

7 §

Utnyttjande av kvot för bidrag per tacka

Producenten skall varje kalendersår utnyttja minst 70 procent av de bidragsrättigheter som han innehar. Om producenten inte utnyttjar den ovan nämnda procentsatsen av sina bidragsrättigheter, skall den del som inte använts skäras ned och överföras till den nationella reserven med undantag av vederbörligen motiverade specialfall.

Med utnyttjande av kvoten avses det antal bidrag per tacka från Europeiska gemenskapen som producenten ansöker om kalenderårsvis och som godkänns för betalning. Också tillfällig upplåtelse (uthyrning) av bidragsrättigheter betraktas som användning.

Bidragsrättigheter som överförts eller tillfälligt upplåtits till en producent skall läggas till den kvot som fastställts för producenten. Samtidigt skall överförarens eller upplåtarens kvot sänkas med ett antal som motsvarar det antal bidragsrättigheter som överförts eller tillfälligt upplåtits samt återgått till den nationella reserven i samband med upplåtelsen.

Utnyttjandet av kvoten kontrolleras kalenderårsvis. Under det år kvoten beviljats kontrolleras dock inte användningen av kvoten när det gäller producenter som har beviljats högst 20 bidragsrättigheter. Utan hinder av 1 mom. skall en sådan producent använda minst 70 procent av sina bidragsrättigheter under det ena av två på varandra följande kalenderår. Om producenten inte under någotdera av två på varandra följande kalenderår använder minimiprocentsatsen av sina bidragsrättigheter, överförs den del av bidragsrättigheterna som inte använts under det senare kalenderåret utan ersättning till den nationella reserven.

8 §

Överföring och tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter för tackor

Om en producent gör en bestående överföring av bidragsrättigheter utan att ägande- eller besittningsrätten till en gårdsbruksenhet överläts, överförs en procent av bidragsrättigheterna utan ersättning till den nationella reserven av bidragsrättigheter för tackor. Antalet bidragsrättigheter som skall överföras till den nationella reserven är minst en bidragsrättighet.

Vid ändring av det största antalet bidragsrättigheter per lägenhet beaktas endast heltal. Om det slutliga resultatet av kalkylerna är ett annat tal än ett heltal skall det närmaste heltalet beaktas. Om detta andra tal dock ligger precis mellan två heltal skall det större heltalet beaktas.

En producent kan tillfälligt upplåta en sådan del av sina bidragsrättigheter som han inte själv använder. Bidragsrättigheter som upplåts tillfälligt övergår i sin helhet till mottagaren. Upplåtelsen skall omfatta minst en bidragsrättighet.

Överföring eller tillfällig upplåtelse sker direkt från en producent till en annan. Den som överför eller upplåter bidragsrättigheter samt den som tar emot dem skall tillsammans underrätta den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen om överföringen eller den tillfälliga upplåtelsen.

Om inte kvoten överförs i form av arv, skall den anmälan som avses i 4 mom. göras inom 30 dagar och senast då tiden för inlämnande av ansökan om bidrag per tacka för kalenderåret i fråga löper ut.

9 §

Nationell reserv av bidragsrättigheter för tackor

Jord- och skogsbruksministeriet upprätthåller och administrerar en nationell reserv av bidragsrättigheter för tackor. Till den nationella reserven, som består av de bidragsrättigheter som inte fördelats bland producenter, fogas kvotminskningar och bidragsrättigheter som överförts till reserven i enlighet med andra gemenskapsbestämmelser.

Jord- och skogsbruksministeriet fördelar bidragsrättigheter ur den nationella reserven till arbetskrafts- och näringscentraler att fördelas vidare bland producenter.

10 §

Getköttproduktion

Vad som i denna förordning bestäms om fårköttproduktion och kvoter för bidrag per tacka iakttas i tillämpliga delar också i fråga om getköttproduktion och kvoter för bidrag till getköttproducenter.

11 §

Kvotregister

För uppföljning och övervakning av kvoter enligt denna förordning finns register för kvoterna för dikobidrag och bidrag per tacka.

12 §

Behörig myndighet

För verkställigheten av denna förordning

svarar jord- och skogsbruksministeriet samt arbetskrafts- och näringscentralerna. De uppgifter som enligt denna förordning ankommer på arbetskrafts- och näringscentralerna sköts på Åland av länsstyrelsen.

Ett ärende som gäller kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka handläggs av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde driftscentrumet på producentens gårdsbruksenhet är beläget, eller om producenten har flera produktionsenheter av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde verksamheten huvudsakligen äger rum.

13 §

Ansökan om kvot för dikobidrag och bidrag per tacka

Ansökan om kvot för dikobidrag och bidrag per tacka skall tillställas den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen senast den sista dagen av den ansökningstid som fastställts för ansökan om dikobidrag och bidrag per tacka för året i fråga. Vid ansökan om bidragsrättigheter skall jord- och skogsbruksministeriets anvisningar följas. Ansökan skall göras på en blankett för vilken jord- och skogsbruksministeriet fastställt formuläret och till den skall fogas de utredningar som nämns i blanketten.

14 §

Övervakning och straff

Om övervakning och straff bestäms i 2 kap. lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994).

15 §

Sökande av ändring

Om sökande av ändring i beslut av arbetskrafts- och näringscentralen och länsstyrelsen på Åland i ärenden som avses i denna förordning gäller vad som bestäms i 10 § lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992).

16 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 25 september 2002.

Helsingfors den 20 september 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 13 juni 2001 om kvoter för dikobidrag och bidrag per tacka (507/2001).

Äldre regeringssekreterare Heikki Koponen

Nr 801

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om programperiodernas 1995—1999 och 2000—2006 utbetalning av miljöstöd för jordbruket och kompensationsbidrag år 2002**

Utfärdat i Helsingfors den 18 september 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om programperiodernas 1995—1999 och 2002—2006 utbetalning av miljöstöd för jordbruket och kompensationsbidrag år 2002	67/02	18.9.2002	25.9.2002

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors) PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 18 september 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 797—801, 2 ¹/₂ ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663